

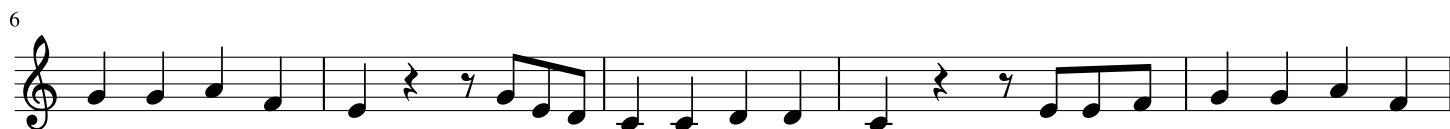
Selfíčko

Jana Rychterová

Jana Rychterová



1. Jé a-hoj ba - bi, jak se máš? Ča-su je má - lo, vždyť to znáš. Ne-mů-žu
mí-vám zá - vo - dy, na kterých ská - ču do vo - dy. Pro-stě mám



při - jet, ba - bič - ko, pošlu ti a - le sel - fí - čko. Ne-mů-žu při - jet, ba - bič -
fo - fr, ba - bič - ko, pošlu ti a - le sel - fí - čko. Pro-stě mám fo - fr, ba - bič -



ko, pošlu ti a - le sel - fí - čko. V so-bo-tu
ko, pošlu ti a - le sel - fí - čko. Na-tá-hnu ru - ku ú - směv,



cvak! To jako sama, Aničko? Jo, to-mu se ří - ká sel - fí - čko. Mě z to-ho a - si tre - fí šlak.



Sel - fí - čko, sel - fí - čko ne - na - hra - dí mi tě, A - nič - ko.

2. Má milá vnučko, já to znám, taky dost málo času mám,
však díky tobě, Aničko, teď už vím, co je selfíčko.
Mám tady spoustu čokolád a věcí, co má člověk rád,
tak se ti se vším vyfotím a pak to hezky sama sním.
Natáhnu ruku – úsměv – cvak!
Ty to sníš sama, babičko?
Jo – tomu se říká selfíčko.
Mě z toho asi trefí šlak.
[: Selfíčko, selfíčko, nenahradí mi tě, babičko.:]